

VII

's Nachts sluipt de hond uit de film je kamer in.
Hij denkt dat je de mol bent, hij wil je opeten.
Dat is heel oneerlijk.
Jij ligt te slapen. Je kunt niet eens weglopen!
Al wat je kunt doen, is huilen, panikeren
en hopen dat wij nog wakker zijn om de hond weg te halen.
Dat doen we verscheidene keren die nacht.

Telkens openen we het raam, gooien de hond op straat,
schoppen hem de deur uit,
binden hem vast aan een verre boom.
Of we nemen hem mee in onze kamer.

Slecht idee.

Later die nacht schiet je moeder gillend wakker.

VIII

De volgende dag zitten we met kleine ogen aan het ontbijt. Alle drie hebben we een blaffende hond in ons hoofd.

Jij kijkt hoe ik een boterham smeer. 'Mes is gevaarlijk,' zeg je, je stem van grote ernst doordrongen. 'Ja, het mes is gevaarlijk,' antwoord ik even ernstig. 'Als hond mes opeet, is hond beetje kapot,' zeg je.

Je moeder en ik schrikken. We zwijgen even.

Dan knikt je moeder, ogen vol wraaklust. Ze grijnst en sist: 'Als de hond twee messen opeet, is hij helemaal kapot.'

IX

tien centimeter water in de kelder
ik haal de pomp
en stap op huiverige blote voeten de trap af

jij roept van boven:

WATER IN KELDER!
MOET OPDROGEN MET HANDDOEK!

met mijn onwillige voeten in het water
onder het fonteintje van de rondspetterende pomp
overvalt mij een immense nostalgie
naar de eenvoud van de oplossingen in mijn peutertijd